

7. Миллс Чарльз Райт. Социологическое воображение / пер. с англ. О.А. Оберешко; под общ. ред. Г.С. Батыгина. М.: NOTA BENE, 2001. 264 с.
8. Савчук В. Феномен поворота в культуре XX века // Международный журнал исследований культуры. 2013. № 1(10). С. 93-108.
9. Федотова Л.Н. Анализ содержания – социологический метод изучения средств массовой коммуникации: монография / Ин-т социологии РАН. М.: Научный мир, 2001. 214 с.
10. Черняков Б.І. Фотографія в журналістиці. – К. : КНУ ім. Т.Г. Шевченка, 1999. – 59 с.
11. Чудовська-Кандиба І.А. Візуальне у дослідженнях культури / І.А. Чудовська-Кандиба // Якісні дослідження в соціологічних практиках: [навч. посіб. / за ред. Н. Костенко, Л. Скокової]. – К.: ІС НАНУ, 2009. – С. 96-119.

Сидоренко А.О.

студент,

Науковий керівник: Браткевич В.В.

кандидат технічних наук, доцент,

*Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця*

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ВИДАВНИЧОЇ СПРАВИ

Видавнича справа – це підготовка, тиражування та розповсюдження книг, а також видань інших типів. Вона включає комплекс різномірних процесів (вибір учасника і твори, редагування, розробку концепції видання, макета та дизайну, здійснення книжкового маркетингу та ін.), які пов'язані з областями поліграфії, авторського права та книжкової торгівлі.

Прообразом сучасних видавництв були античні і середньовічні скрипторії при бібліотеках та монастирях. Є свідчення про існування в Стародавньому Римі (в I столітті до н. е.) Скрипторія, що виготовляли невеликі тиражі рукописних сувоїв на продаж (писарі-раби робили під диктовку читця одночасно до 30 примірників). Видавці рукописних книг в середньовічній Європі об'єднувалися в професійні гільдії, як і представники багатьох інших ремесел.

Бурхливе зростання видавничої справи почався з винаходом І. Гутенбергом книгодрукування в середині XV століття. Уже в кінці XV століття в багатьох містах Європи з'явилися видавництва-друкарні, які друкували не тільки книги (помішаючи інформацію про себе на титульному аркуші або в колофоні – наприклад, у виданнях англійської першодрукаря У. Кекстона), а й рекламні листки, каталоги своєї продукції.

У XV-XVI століттях розвивалася книготоргівля, з'явилися книжкові ярмарки, які випускали свої каталоги: Франкфуртська – вперше в 1564 році, Лейпцизька – в 1594 році. У першій половині XVI століття з'явилися видавці, які займалися тиражуванням нот (П. Атенъян, Т. Сузато). У цю ж епоху виник і державний нагляд за видавничою справою, робилися спроби його обмеження, аж до повної заборони: так, Франциск I на початку 1535 року указом заборонив друкувати книги у Франції, проте потім скасував цей указ під тиском парламенту.

Великими центрами видавничої справи в XV-XVII століттях були Венеція (де вже до кінця XV століття налічувалося до 250 друкарень), Ліон, Франкфурт-на-Майні, Амстердам; серед найбільш значних видавців цього періоду – Мануцій Альд Старший (Венеція), К. Плантен (Антверпен), сім'я Ельзевір (Нідерланди), Етьєн (Франція). В кінці XV століття з'явилися перші слов'янські друковані книги Кирилівського шрифту (випущені Ш. Фіолем в Кракові); на початку XVI століття Ф. Скорина видавав слов'янські книги в Празі і Вільно (нині місто Вільнюс). Перша російська друкована датована книга – «Апостол» (1563-1564 рік) – видана І. Федоровим і П.Т. Мстіславцем в першій державній друкарні – Московському друкованому дворі.

В кінці XVII століття зі збільшенням попиту на видавничу продукцію публікація затребуваних читачем книг стала комерційно надзвичайно вигідною, що призвело до розвитку системи авторських гонорарів і зародженню авторського права. У Росії розквіт видавничої справи почався в 1-е десятиліття XVIII століття, коли в Санкт-Петербурзі (при Сенаті, Морської академії, Академії наук, Олександро-Невській лаврі і ін.). І в Москві були створені нові друкарні. За Петра I було видано близько 650 оригінальних і перекладних книг (законодавчі документи, книги з мореплавання, військовому та військово-морської справи, історії, географії, словесності, підручники та ін.).

Поступово видавнича справа відособлялося і від поліграфічних процесів, все більше зосереджуючись на підготовці оригінал-макету,

який потім передавався в друкарню. Розвиток комп'ютерних технологій привело в кінці ХХ століття до появи настільної видавничої системи, яка відкрила нову епоху в видавничій справі.

За даними ЮНЕСКО, в 1969 у всьому світі було видано близько 500 тис. Назв книг. У 1969 в Європі (без СРСР) вийшло в світ 225 тис. Назв (45,4% світової продукції), в Північній Америці – 71 тис. (14,3%), в Південній Америці – 12 тис. (2,4%), в Азії (без СРСР) – 100 тис. (20,2%), в Африці – 8 тис. (1,6%), в той час як населення Європи (без СРСР) становила 13% населення світу, Північної Америки – 8,8%, Південної Америки – 5,2%, Азії (без СРСР) – 56%, Африки – 9,7%. Диспропорція книжкової продукції по відношенню до населення яскраво показує наслідки колоніалізму в даній сфері.

Таблиця 1

Підсумкові дані про випуск книг і брошур

За основними тематичними розділами:	Періоди видання	Число книг і брошур	Тираж, млн. Примірників	Друківані аркуші-відбитки, млн.
		Питома вага в загальному випуску книжкової продукції, %		
Політична і соціально-економічна література	1918-70	441418	7866,6	54 048,1
Література з питань промисловості, транспорту, техніки і зв'язку	1918-70	653741	3513,9	26208,0
Сільськогосподарська література	1918-70	252782	2300,3	26208,0
Література з природничих наук та математики	1918-70	187447	4319,5	47174,5
Літературознавство і мовознавство	1918-70	99312	4058,5	48938,5
Художня література	1918-70	240710	8853,5	83756,9
За цільовим призначенням:				
Наукова література	1940-70	206007	1638,8	16678,8
Підручники та навчальні посібники	1940-70	199765	7336,7	96171,0

Список використаних джерел:

1. Гардеева Е.А. Культурологический подход к проблемам фирменного стиля. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/kulturologicheskiy-podhod-k-probleme-firmennogo-stilya>
2. Большая Российская Энциклопедия (БРЭ). URL: https://w.histrf.ru/articles/article/show/izdatielskoie_dielo – Назва з екрану.
3. Грудо С.К. URL: <https://uchebnik-online.net/book/730-izdatelskoe-delo-i-poligrafija-tezisy-dokladov-76-j-nauchno-texnicheskoj-konferencii-professorsko-prepodavatel'skogo-sostava-nauchnyx-sotrudnikov-i-aspirantov/9-dlya-podgotovki-specialistov-poligraficheskogo-profilya.html> – Назва з екрану.
4. Студенческая библиотека онлайн. URL: https://studbooks.net/822797/marketing/istoriya_tipografikio – Назва з екрану.

Троян А.І.

студентка;

Іванець Т.О.

*кандидат філологічних наук, доцент,
Запорізький національний університет*

АНАЛІЗ КОНТЕНТУ РЕГІОНАЛЬНОГО САЙТУ МІСТА ДНІПРА «056.UA»

Новини супроводжують нас кожного дня. Ми отримуємо їх з телебачення, інтернету, соціальних мереж, радіо, з газет та журналів, або від знайомих. Каналів передачі новинного контенту існує багато, всі вони мають свої особливості. Але одним з найпотужніших каналів є інтернет-ЗМІ. Саме там можна транслювати текстові, відео-, фото- та аудіовізуальні повідомлення у будь-який час. І саме цей тип засобу масової комунікації стає найпопулярнішим, бо має цілодобовий доступ без обмежень. Інтернет-журналістика швидша за інших, реакція на подію в інтернеті блискавична. Такою швидкістю не може похизуватися не телебачення, не радіо, не, тим паче, газети. Тому не дивно, що інтернет-ЗМІ так швидко розвиваються. Саме новини становлять більшість матеріалів онлайн-видань. Більшість пишучих журналістів зайняті підготовкою саме новинних заміток. З новин, як правило,